

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

Poslovni broj: 1 UsI-509/19-5

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno: 11.01.2021. 09:19 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/19-01/197	376-08	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-03	0	

d2609276

U IME REPUBLIKE HRVATS

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji toga suda Sandi Crljen Ivančić, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, izvanraspravno, 28. prosinca 2020.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/19-02/216, URBROJ: 376-04-19-4 od 30. rujna 2019.

Obrazloženje

Osporenom odlukom Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (dalje - tuženik), KLASA: UP/I-344-08/19-02/216, URBROJ: 376-04-19-4 od 30. rujna 2019., odbačen je kao nedopušten zahtjev za rješavanje spora (dalje - tužitelja), s davateljem poštanskih usluga HP - Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13 (dalje HP), u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljanja ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: kao nedopušten.

U pravodobno podnesenoj tužbi tužitelj ističe da je osporavana odluka donesena uz povredu upravnog postupka, uz pogrešno i nepotpuno iznošenje činjeničnog stanja, te uz pogrešnu primjenu materijalnog prava. Dalje u tužbi navodi da u obrazloženju pobijanog rješenja tuženik navodi da ne može odlučivati o osnovanosti tužiteljevog zahtjeva (za mirnim rješavanjem spora) jer nema zakonskih pretpostavki za vođenje takvog postupka, iako je predmetni spor nastao zbog obavljanja necjelovite poštanske usluge preporučene pošiljke broj: od strane Hrvatske pošte (u nastavku: HP), a tužitelj je prošao svu moguću zakonsku proceduru preko odgovora HP-a broj: HP-05/12/2/1-17081/19 od 20. svibnja 2019. i odgovora Povjerenstva za pritužbe potrošača koje djeluje pri HP-u (u nastavku: Povjerenstvo) broj: DP-07-022395/19 od 3. srpnja 2019., dok nije, sukladno članku 55. stavku 1. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje - ZPU) i prema pravnoj pouci Povjerenstva, dana 2. kolovoza 2019. podnio tuženiku navedeni zahtjev. Dalje ističe da je tuženik prihvatio i usvojio obavještenje HP-a prema kojem je prigovor tužitelja HP-u od 30. travnja 2019. podnesen nepravovremeno, ali je odbacio kao nedopuštene navode tužitelja prema kojima je njegov prigovor HP-u od 30. travnja 2019. podnesen pravovremeno, što predstavlja nezakonito postupanje jer je tuženik u biti oduzeo pravo tužitelju da se koristi odredbama ZPU-a. Dalje ističe da je tuženik svoje rješenje utemeljio na sasvim drugom zakonskom propisu, članku 41. stavku 2. Zakona o općem

upravnom postupku, koji doduše određuje da će službena osoba rješenjem odbaciti zahtjev stranke kad ne postoje zakonske pretpostavke za vođenje postupka, ali je taj zakonski propis nezakonito, ali i kontradiktorno povezoao sa odredbama ZPU-a koje s njime nemaju nikakvu pravnu povezanost, jer se članak 8. stavak 1. toč.8. ZPU-a odnosi na tuženikovu nadležnost za rješavanje (svih) sporova između davatelja poštanske usluge (HP-a u ovoj pravnoj stvari) i korisnika poštanske usluge (tužitelja u ovoj pravnoj stvari), a članak 10. stavak 3. ZPU-a se odnosi na odlučivanje stručne službe tuženika koje je opet povezano s odredbama ZPU-a i Zakona o elektroničkim komunikacijama (a ne s odredbama Zakona o općem upravnom postupku). Nadalje ističe da, iako je pobijanim rješenjem tuženik odbacio navode tužitelja (o pravovremenom podnošenju svog prigovora HP-u od 30. travnja 2019.) kao nedopuštene, da se svejedno upustio u obrazlaganje i potvrđivanje stavova HP-a i Povjerenstva prema kojima je prigovor tužitelja HP-u od 30. travnja 2019. podnesen nepravovremeno, pa tužitelj iz svih zakonskih razloga osporava i te navode tuženika. Tužitelj zaključuje da su nesporne činjenice da je 21. siječnja 2019. HP zaprimila predmetnu pošiljku prijamnog broja

(od pošiljatelja), zatim da je 30. travnja 2019. tužitelj podnio prigovor HP-u i naposljetku da je člankom 54. stavkom 1. ZPU-a određeno da korisnik poštanske usluge može podnijeti prigovor HP-u u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke. Tužitelj ističe da je kao primatelj pošiljke ipak predao svoj prigovor od 30. travnja 2019. u zakonskom roku od tri mjeseca, te da se članak 54. stavak 1. ZPU-a odnosi na (sve) korisnike poštanskih usluga, dakle i na primatelja i na pošiljatelja pismena, što znači da se dio izreke iz navedenog propisa „dan predaje poštanske pošiljke u unutrašnjem prometu“ s aspekta primatelja pismena (tužitelja u ovoj pravnoj stvari), odnosi na dan kad mu je HP predala pismeno ili na dan kad mu je HP predala obavijest o prispijeću tog pismena, a to je bilo 31. siječnja 2019., prema Obavijesti o prispijeću predmetnog pismena, službenom obrascu HP-a, koji je HP ostavio u poštanskom sandučiću tužitelja (navedenog 31. siječnja 2019.). Dalje u tužbi navodi da u odredbama ZPU-a nigdje ne piše „tko predaje kome poštansku pošiljku“, tj. odnosi li se to na pošiljatelja koji je predaje HP-u ili na HP koji je predaje primatelju, što znači da se odnosi i na pošiljatelja i na primatelja, i to na svakoga sa svojim datumom svoje predaje, za kojeg ima saznanja. Tužitelj ističe da u članku 31. stavku 5. ZPU-a zaista piše kako nakon uručenja poštanske pošiljke određena prava i obveze iz tog ugovora o pristupanju prelaze sa pošiljatelja na primatelja pismena (tužitelja u ovoj pravnoj stvari), ali da nigdje ne piše (niti u jednom zakonu ili propisu) da se dan stavljanja žiga na kuvertu pošiljke počinje računati kao dan početka roka od tri mjeseca za podnošenje prigovora HP-u iz članka 54. ZPU-a. Međutim, da u zakonu piše, a prema članku 31. stavku 2. ZPU-a, da se otisak žiga na kuvertu pošiljke stavlja samo onda kad se ne izdaje potvrda o primitku pošiljke, a što nije slučaj u ovoj pravnoj stvari u kojoj se radilo o preporučenoj pošiljci s povratnicom za koju se obvezno izdaje i popunjava potvrda o primitku pošiljke (od strane HP-a). Osim toga, da na službenoj internet stranici HP-a jasno piše što za HP znači žig na kuverti pošiljke, iz čega proizlazi zaključak da on nema nikakvu pravnu povezanost sa računanjem roka za podnošenje prigovora HP-u od strane primatelja te pošiljke. Tužitelj dalje navodi da tuženik tako na drugoj stranici obrazloženja pobijanog rješenja navodi kako je prema članku 2. stavku 28. toč. 1. ZPU-a određeno da je primatelj pošiljke pravna ili fizička osoba na koju je pošiljka adresirana i kojoj se pošiljka treba uručiti temeljem naloga pošiljatelja, pa budući da se primatelju pošiljke ta pošiljka ne predaje nego mu se uručuje, to bi trebalo značiti da pošiljatelj predaje pošiljku HP-u, što u smislu članka 54. stavka 1. ZPU-a, koji se odnosi na „dan predaje poštanske pošiljke“, definira dan od kojeg počinje teći rok za podnošenje prigovora HP-u (od tri mjeseca u ovoj pravnoj stvari). Međutim, da niti prema tako izopačenoj pravnoj logici tuženika, ni pošiljatelj ne predaje pošiljku HP-u nego je šalje, jer jednako tako kao što članak 2. stavak 1. toč. 28. ZPU-a određuje pojam „primatelja“ (pošiljke), tako i članak 2. stavak 1. toč.16. ZPU-a određuje pojam „pošiljatelja“ (pošiljke) kao pravnu ili fizičku osobu koja šalje pošiljku (s

određenim pravima i obvezama). Iz navedenog da je jasno da „dan predaje pošiljke“, od kojeg počinje teći rok za podnošenje prigovora HP-u u smislu članka 54. stavka 1. ZPU-a, za pošiljatelja i primatelja pošiljke ne može biti u isti dan, jer za pošiljatelja taj rok počinje teći od dana kada je predao pošiljku HP-u, a za primatelja rok počinje teći od dana kad mu je HP predala pošiljku (ili ostavila Obavijest o prispijeću pošiljke u njegovom poštanskom sandučiću, kao u ovoj pravnoj stvari), jer tada je primatelj zapravo dobio prva saznanja o toj pošiljci. U suprotnom da bi primatelj imao manje vremena od pošiljatelja za podnošenje prigovora, što predstavlja kršenje zakona, ali i Ustava Republike Hrvatske. Zaključno, tužitelj ukazuje na postojanje dvostrukih mjerila tuženika, jer dok tuženik zamjera tužitelju na (nepostojećem) prekoračenju roka za podnošenje prigovora HP-u, dotle namjerno ignorira prekoračenje roka isporuke predmetne pismovne pošiljke, jer budući da je HP zaprimila predmetnu pismovnu pošiljku 21. siječnja 2019. (od pošiljatelja pismena), onda je bila u obvezi isporučiti pošiljku primatelju pismena (tužitelju u ovoj pravnoj stvari) najkasnije do 24. siječnja 2019., odnosno u roku od tri radna dana, što HP nije učinila nego je tek 31. siječnja 2019. pokušala isporučiti predmetnu pismovnu pošiljku. Slijedom navedenog, predlaže poništiti osporenu odluku tuženika.

Tuženik je u dostavljenom odgovoru na tužbu naveo kako smatra da je tužba neosnovana te je, u bitnom naveo, kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz članka 5. ZUP-a i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. ZUP-a, kao i da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom članka 98. stavak 5. ZUP-a. U konkretnom slučaju da je na temelju spisu priložene dokumentacije, tuženik utvrdio kako je zainteresirana osoba u odnosu na rješavanje prigovora/pritužbe postupila sukladno odredbi članka 54. ZPU-a, obzirom da je iz dokumentacije koja priliježe spisu, nesporno utvrđeno kako je predmetna pošiljka bila predana u sustav HP-a. 21. siječnja 2019., a daje tužitelj prigovor HP-u, podnio 30. travnja 2019., slijedom čega proizlazi kako je prigovor korisnika podnesen izvan zakonom propisanog roka od tri mjeseca iz članka 54. stavka 1. ZPU-a, budući je zadnji dan roka za podnošenje prigovora, bio 22. travnja 2019. Obzirom na isto, u provedenom postupku da je utvrđeno kako u konkretnom slučaju nisu ispunjene zakonske pretpostavke za pokretanje postupka te je tuženik sukladno odredbama ZUP-a odbacio zahtjev tužitelja kao nedopušten. U odnosu na tužiteljevo tumačenje zakonske odredbe članka 54. stavak 1. ZPU-a. prema kojem se rok za podnošenje prigovora HP-u, računa različito za primatelja i za pošiljatelja, na način da se za pošiljatelja rok računa od dana kada je isti predao pošiljku HP-u, a za primatelja taj rok počinje teći od dana kada mu je HP-e predala pošiljku (ili ostavila obavijest o prispijeću), ističemo, kako su isti pogrešni i neutemeljeni. Naime, iz odredbi članka 2. stavak 1. točka 16., 20., 28., 33. i članka 37. ZPU-a jasno proizlazi distinkcija između pojma predaje i uručenja, a navedeno je posebno jasno definirano i u Općim uvjetima o obavljanju univerzalne usluge HP-a, tako je odredbom članka 26. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP propisano kako je prijem poštanskih pošiljaka postupak preuzimanja poštanskih pošiljaka radi uručenja primatelju te da preporučenu pošiljku pošiljatelj predaje uz odgovarajuću potvrdu, dok je iz odredbe članka 42. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP-a razvidno, kako se pod uručenjem poštanskih pošiljaka podrazumijeva dostava i isporuka poštanskih pošiljaka primatelju, kao i to da se poštanske pošiljke za koje se izdaje potvrda o primitku, uručuju osobno primatelju, dakle, iz navedenih odredbi jasno proizlazi kako se pošiljka primatelju ne predaje već se ista primatelju uručuje. Slijedom navedenog da je sasvim izvjesno da se rok za predaju prigovora HP-u, i za pošiljatelja, i za primatelja računa od istog dana. a to je od dana predaje pošiljke davatelju, jer bi u suprotnom u zakonu moralo stajati da se početak roka za podnošenje prigovora iz članka 54. ZPU-a. za pošiljatelja računa od dana predaje pošiljke u sustav HP-a. a za primatelja od dana njenog uručenja.

U odnosu na navode tužitelja kako je zainteresirana strana imala obvezu isporučiti pošiljku primatelju pismena najkasnije do 24. siječnja 2019., odnosno u roku od tri radna dana, tuženik ističe kako je naknadnim uvidom u detaljan povijesni status pošiljke utvrđeno kako je osim pokušaja dostave od 31. siječnja 2019., bio izvršen još jedan pokušaj dostave predmetne pošiljke, 23. siječnja 2019., slijedom navedenog proizlazi kako su navodi tužitelja o prekoračenju roka u cijelosti neosnovani. Slijedom navedenog, tuženik zaključuje kako u konkretnom slučaju, nema pravne osnove za usvajanjem zahtjeva tužitelja.

Na temelju odredbe članka 36. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17; dalje ZUS-a), sud je odluku u ovoj pravnoj stvari donio bez održavanja rasprave smatrajući da tužitelj tužbom osporava samo primjenu materijalnog prava, pri čemu su činjenice u postupku nesporno utvrđene. Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog postupka u kojem je doneseno osporeno rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog spora, pri čemu stranke nisu niti imale drugih dokaznih prijedloga.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, ovaj je sud utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Odredbom članka 54. stavka 1. ZPU-a, propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje pošiljke, u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti te u slučaju oštećenja, odnosno umanjenja sadržaja pošiljke, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

Odredbom članka 55. stavka 1. ZPU-a, propisano je da u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Odredbom članka 31. ZPU-a propisano je kako se Ugovor o pristupanju smatra sklopljenim od nadnevka na otisku žiga davatelja poštanskih usluga na potvrdi o primitku pošiljke, odnosno na pošiljci kada se ne izdaje potvrda o primitku pošiljke i od kojeg trenutka za davatelja poštanskih usluga i korisnika nastaju određena prava i obveze. Dok je odredbom članka 32. ZPU-a propisano daje poštanska pošiljka vlasništvo pošiljatelja sve dok nije uručena primatelju ili drugoj ovlaštenoj osobi.

Odredbom članka 2. stavka 1. točka 28. ZPU-a određeno je, kako je primatelj pravna ili fizička osoba na koju je poštanska pošiljka adresirana i kojoj se pošiljka treba uručiti na temelju naloga pošiljatelja, a isto proizlazi i iz zakonske odredbe članka 37. ZPU-a kojom je definirano uručenje poštanskih pošiljaka.

Odredbom članka 80. stavka 2. ZUP-a određeno je, kako se dan u koji pada događaj od kojeg se računa trajanje roka ne uračunava u rok, već se početak roka računa od prvog sljedećeg dana.

Iz podataka spisa razvidno je sljedeće:

- da je tuženik 2. kolovoza 2019. zaprimio tužiteljev zahtjev za rješavanje spora davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatskom poštom d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljanja cjelovite usluge dostave preporučene pošiljke broj: u skladu s odredbama čl. 55. ZPU-a,

- da je Odlukom Službe za korisnike broj HP-05/12/2/1-17081/19 prigovor tužitelja odbačen je kao nepravovremen uz obrazloženje kako je člankom 54. stavka 1. ZPU-a propisano da korisnik poštanske usluge može podnijeti prigovor u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke HP-u za pošiljke u unutarnjem prometu, a u provedenom postupku

je utvrđeno kako je predmetna pošiljka bila zaprimljena u sustav davatelja usluge dana 21. siječnja 2019., dok je korisnik podnio prigovor tek dana 30. travnja 2019.,

- da je tužitelj uputio pritužbu Povjerenstvu za pritužbe potrošača pri HP-u, kojom je zatražio utvrđivanje da se u predmetnom slučaju radilo o pravovremenom prigovoru, obzirom da je prvi pokušaj dostave bio 31. siječnja 2019., te da je pritužbu Povjerenstvo svojom Odlukom broj DP-07-022395/19 odbilo i potvrdilo prvostupanjski odgovor,

- da je tužitelj nezadovoljan načinom na koji je HP riješio prigovor i pritužbu, pokrenuo je zahtjev za rješavanje spora pred tuženikom.

Navedene činjenice među strankama nisu niti sporne.

Tuženik je odlučujući o zahtjevu tužitelja istog odbacio smatrajući kako u konkretnom slučaju nisu ispunjene zakonske pretpostavke za podnošenje prigovora propisane odredbom članka 54. ZPU-a.

Navedeno iz razloga jer u konkretnom slučaju proizlazi kako je dan u koji pada događaj, od kojeg se računa rok za podnošenje predmetnog prigovora, sukladno odredbama članka 54. ZPU-a, 21. siječnja 2019., kada je pošiljatelj predao predmetnu pošiljku davatelju (o čemu se kao dokaz dostavlja preslika iz aplikacije HP-a o provjeri statusa pošiljke), a da je prema odredbama članka 80. ZUP-a zadnji dan roka za podnošenje prigovora, u konkretnom slučaju bio 22. travnja 2019., budući se za početak roka uzima prvi sljedeći dan od dana u koji pada događaj od kojeg se računa početak roka, a to je u konkretnom slučaju 22. siječnja 2019. Obzirom da je u postupku utvrđeno kako je korisnik prigovor uputio HP-e tek 30. travnja 2019., da proizlazi kako je isti podnesen izvan zakonskog roka, dakle, nepravovremeno, te da u konkretnom slučaju nisu ispunjene zakonske pretpostavke za podnošenje prigovora propisane odredbom članka 54. ZPU-a.

S navedenim stavom tuženik u cijelosti je suglasan i ovaj sud.

Ovaj sud ne prihvaća osnovanim prigovor tužitelja da se rok za podnošenje prigovora HP-u računa različito za primatelja i za pošiljatelja, na način da se za pošiljatelja rok računa od dana kada je isti predao pošiljku HP-u, a za primatelja taj rok počinje teći od dana kada mu je HP predala pošiljku (ili ostavila obavijest o prispijeću).

Ovo iz razloga, a kako to pravilno u odgovoru na tužbu obrazlaže i tuženik, jer iz odredbi članka 2. stavak 1. točka 16., 20., 28., 33. i članka 37. ZPU-a jasno proizlazi distinkcija između pojma predaje i uručenja, a navedeno je posebno jasno definirano i u Općim uvjetima o obavljanju univerzalne usluge HP-a.

Upravo je odredbom članka 26. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP propisano kako je prijem poštanskih pošiljaka postupak preuzimanja poštanskih pošiljaka radi uručenja primatelju te da preporučenu pošiljku pošiljatelj predaje uz odgovarajuću potvrdu, dok je iz odredbe članka 42. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP-a razvidno, kako se pod uručenjem poštanskih pošiljaka podrazumijeva dostava i isporuka poštanskih pošiljka primatelju, kao i to da se poštanske pošiljke za koje se izdaje potvrda o primitku, uručuju osobno primatelju.

Slijedom navedenog, iz naprijed je navedenih odredbi jasno kako se pošiljka primatelju ne predaje već se ista primatelju uručuje, pa je onda jasno i da se rok za predaju prigovora HP-u, i za pošiljatelja, i za primatelja računa od istog dana. a to je i po mišljenju ovog suda, od dana predaje pošiljke davatelju.

U suprotnom, a kako to pravilno opaža i tuženik, zakonom bi bilo regulirano da se početak roka za podnošenje prigovora iz članka 54. ZPU-a za pošiljatelja računa od dana predaje pošiljke u sustav HP-a., a za primatelja od dana njenog uručenja.

Isto tako, sud odbija prigovor tužitelja kako je zainteresirana strana imala obvezu isporučiti predmetnu pošiljku tužitelju najkasnije do 24. siječnja 2019., odnosno u roku od tri radna dana, a što da nije učinjeno.

Ovo iz razloga jer spisu priliježe detaljan povijesni status pošiljke, iz kojeg je razvidno kako je osim pokušaja dostave od 31. siječnja 2019., bio izvršen još jedan pokušaj dostave predmetne pošiljke i to 23. siječnja 2019. u 10:25:01 sati, pa se i ovaj prigovor tužitelja ukazuje neosnovanim.

Slijedom navedenog, i ovaj sud utvrđuje kako je tužitelj pritužbu podnio izvan zakonskog roka od tri mjeseca, a koji rok je propisan odredbom članka 54. stavak 1. ZPU-a za podnošenje iste, slijedom čega u konkretnom slučaju nisu ispunjene zakonske pretpostavke za pokretanjem postupka, pa je odluka o odbačaju tužiteljevog zahtjeva kao nedopuštenog pravilno odbačena.

Slijedom naprijed navedenog, prema ocjeni ovog suda, budući prigovori tužitelja nisu od utjecaja na drugačije rješavanje ove upravne stvari niti je tužitelj svojim prigovorima doveo u sumnju zakonitost postupanja tuženika, ovaj sud smatra da je osporena odluka donesena u zakonito provedenom postupku, na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava, pa je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a trebalo odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Isto tako, po mišljenju ovog suda nisu ostvareni niti razlozi ništavosti osporenog rješenja iz članka 128. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09), na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

U Splitu, 28. prosinca 2020.

SUTKINJA

Sanda Crljen Ivančić, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude.

Za točnost otpisak: ovlaštena službenik
Zrinka Pivac

